

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
до проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих
актів України, спрямованих на підтримку сільського населення щодо
подолання негативних наслідків, пов'язаних з COVID-19»

1. Обґрунтування необхідності прийняття акта

У березні 2020 року Україна, як і увесь світ, опинилася на порозі світової кризи, спричиненої вірусом COVID-19. Це проявилось у згортанні середнього та малого бізнесу. За даними Міжнародної організація праці, через пандемію було скорочено близько 81% робочих місць у світі. Особливо постраждало сільське населення, що, як правило, втратило роботу через відсутність транспортного сполучення.

Для реєстрації в Державному центрі зайнятості, з метою отримання допомоги по безробіттю, отримання послуг з пошуку роботи, безкоштовної перекваліфікації з метою подальшого працевлаштування, жителям з сільської місцевості необхідно надати довідку про припинення ведення особистого селянського господарства або вихід з такого господарства, видану сільською, селищною або міською радою за місцезнаходженням земельної ділянки.

Відповідно Закону України «Про особисте селянське господарство» члени ОСГ є особами, які забезпечують себе роботою самостійно і відповідно до Закону України «Про зайнятість населення» належать до зайнятого населення. Лише в одному випадку сільський житель може стати на облік до Державного центру зайнятості: якщо офіційно та безперервно пропрацював в роботодавця хоча б 6 місяців і той надав йому всі необхідні документи для реєстрації в даному центрі. Однак досить часто робота в сільській місцевості носить сезонний характер, або ж працівників оформлюють не на повну ставку.

Облік особистих селянських господарств здійснюють сільські, селищні, міські ради за місцем розташування земельної ділянки. Приналежність до членів ОСГ з відповідним веденням погосподарських книг сільськими, селищними радами відбувається на підставі наявності у селян земельних ділянок (як посвідчених правом власності, так і не посвідчених).

Площа земельної ділянки для ведення ОСГ за законом становить від 0,025 га. Однак, практично всі жителі сільської місцевості автоматично вважаються членами особистого селянського господарства, оскільки мають в наявності земельні ділянки площею більше 0,025 га. Сільські, селищні та міські ради досить часто відмовляють у наданні таких довідок, аргументуючи це наявністю у селян земельних ділянок, засвідчених правом власності, а також відсутністю чітко прописаного правового механізму видачі таких довідок.

Згідно ст. 8 Закону України «Про особисте селянське господарство» № 742-IV 15. 05. 2003 р., члени особистих селянських господарств є особами, які забезпечують себе роботою самостійно і відповідно до Закону України «Про зайнятість населення» належать до зайнятого населення за умови, що робота в цьому господарстві для них є основною. При цьому, ст. 1, констатує, що особисте селянське господарство – це господарська діяльність, яка проводиться без створення юридичної особи фізичною особою індивідуально

(...) та діяльність, пов'язана з веденням особистого селянського господарства, не відноситься до підприємницької діяльності.

При цьому члену ОСГ не зараховується трудовий стаж. Щоб стати застрахованою особою, член ОСГ має сплачувати до Пенсійного фонду України хоча б мінімальний ЄСВ, який станом на 2020 рік становить 1039,06 грн. Тобто людина фактично має займатися підприємницькою діяльністю, вирощувати і реалізовувати сільськогосподарську продукцію, щоб будучи членом ОСГ, мати собі пенсію. Однак в такому випадку потрібно реєструватись як юридична особа. Заробляти і сплачувати ЄСВ щомісяця, маючи лише 0,05 га городу в наявності біля особистого будинку – що має значну економічну обтяжливість для господарської діяльності сільського населення в умовах кризи, спричиненої вірусом COVID-19.

2. Цілі та завдання проекту акту

Метою прийняття Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на підтримку сільського населення щодо подолання наслідків кризи спричиненої COVID-19» створення умов для отримання допомоги по безробіттю, послуг з пошуку роботи та безкоштовної перекваліфікації з метою подальшого працевлаштування, жителями з сільської місцевості під час подолання негативних наслідків, пов'язаних з COVID-19.

3. Загальна характеристика та основні положення акту

Спираючись на Програму Уряду щодо стимулювання економіки для подолання наслідків COVID-19: «Економічне відновлення», проектом акту передбачається спрощення умов для здійснення реєстрації в центрі зайнятості, жителями сільської місцевості, з метою отримання допомоги по безробіттю внаслідок кризи спричиненої COVID-19.

4. Стан нормативно-правової бази у даній сфері правового регулювання

Основними нормативно-правовими актами, що діють у даній сфері правового регулювання є Конституція України, Закон України «Про особисте селянське господарство», Закон України «Про зайнятість населення», Закон України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування», Закон України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття».

5. Фінансово-економічне обґрунтування

Реалізація проекту акту не потребує додаткових видатків з Державного та місцевих бюджетів.

6. Прогноз соціально-економічних та інших результатів прийняття проекту

Реалізація закону розширить можливості жителів сільської місцевості щодо реєстрації в Державному центрі зайнятості, з метою отримання допомоги по безробіттю, отримання послуг з пошуку роботи, безкоштовної перекваліфікації з метою подальшого працевлаштування.

Крім того, прийняття закону забезпечить виконання Програми Уряду щодо стимулювання економіки для подолання наслідків COVID-19: «Економічне відновлення» в часині секторального напрямку стимулювання економіки.

Народний депутат України

Грищенко Т.М.

СЕДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: ГРИЩЕНКО ТЕТЯНА МИКОЛАЇВНА
Сертифікат: 2B6C7DF9A3891DA1040000004EB63E0DDDD0AE01
Дійсний до: 20.08.2021 23:59:59

Апарат Верховної Ради України
№ 272д9/2-2020/185379 від 16.10.2020

235450